

[Poul Nielson]

i disse former betales i høj grad af offentlige midler.

Jeg synes også, vi skal passe på med ikke at stille os for snævert an i, hvad elværkerne må og ikke må på forsknings- og udviklingsfronten. De er placeret på mange måder med et meget lykkeligt udtryk, som elværkerne fandt på under nogle forhandlinger med den tidligere energiminister, nemlig: Vi fungerer som entreprenører for landets energipolitik på en række områder. Det er en lykkelig formulering, for dér er vi efter mange års diskussioner frem og tilbage efterhånden ved at være. Og sådanne entreprenører skal selvfølgelig også kunne pålægges visse opgaver af mere dristig art fra tid til anden på udviklingsfronten. Det skal vi være glade for at vi har mulighed for i Danmark. Man kan eksempelvis nævne vindmølleudbygningen, men der kunne også nævnes mange andre eksempler.

Jeg synes, tingene bliver for snævre og får et anstrøg af surhed, hvis det alene er hr. Behnkes filosofi, der dominerer.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Fru Else Theill Sørensen vil stadig væk helle-re diskutere, hvem der har sagt hvad, end tage stilling til emnet. Det Konservative Folkeparti kunne jo i stedet for at aflevere en masse ord sige ja eller nej til spørgsmålet om, hvorvidt man skal tvinge nogle elværker, f.eks. Skærbækværket, til at aftage gas, eller om ikke tvinge dem til det så i hvert fald forbyde dem at bruge alt muligt andet. For det er jo det, der er tale om i energiministerens pressemeddelelse.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Poul Nielson, at vi netop mener, der skal forskes i fusion, superledere og brinthybrider osv. Prøv bare at tænke på, hvor mange penge der er investeret i vindmøllesektoren. Om vi så opstillede samtlige de vindmøller, som man af miljøhensyn ville tillade i Danmark, kommer vi kun op på ca. 10-12 pct. i forsyning af Danmarks energi, hvorimod vi med sådan noget som fusionsenergien, brinthybrider osv. er oppe på langt større grader af forsyning af Danmark i forhold til Danmarks energiforbrug. Derfor vil de penge, der anvendes til forskning på det område, så langt bedre kunne tjene sig hjem.

Hr. Svend Erik Hovmand vil åbenbart ikke forstå, at vi vil gerne have, at man bruger over-

skudsvarmen fra kraftværkerne til gartnerier. Men vi vil ikke være med til, at man i - o.k., lad os så kalde det det - en overgangsordning tilbyder et enkelt gartneri olie til dumpingpriser, for det er ikke fair hverken over for vores EF-samarbejds- og handelspartnere eller over for de andre gartnere her i landet, som skal betale den fulde pris på olien.

Endelig er der spørgsmålet om alle de mange milliarder, som hr. Svend Erik Hovmand siger er investeret i de vedvarende energiformer. Jamen det er da rigtigt, og det, der efter vores mening er det problematiske, er, at vi med bind for øjnene har investeret så mange penge i noget, som vi ved der ikke er nogen fremtid i, uanset hvor positivt vi ser på det. Det kunne der derimod være, hvis man f.eks. beskæftigede sig med fusion og superledere.

Duetoft (CD):

Jeg har bare en enkelt bemærkning til ministeren. Hvad angår EF-harmoniseringsordningen, er vi øjensynlig vendt tilbage til den slagne regeringspolitik, nemlig den, at vi siger nej til harmoniseringen og tilføjer, at hvis vi nu engang af omstændighederne bliver presset til det, kan det da i øvrigt godt være. Ja, goddaw do. Altså nej, indtil omverdenen siger, at vi skal.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke var bedre at erkende allerede nu, at vi nok kommer til at harmonisere energiafgifterne og så gå med ind i forhandlingerne og sørge for at få de øvrige lande trukket med i den retning, vi gerne vil. Men forudsætningen for, at vi kan trække de andre lande med til et kompromis, er dog, at vi holder op med at stå og sige, at det ikke bliver til noget, som vi nu har gjort på alle de andre afgiftsområder.

Vi har jo set, at regeringen har brugt en 2-3 måneder til at skifte synspunkter, når det gælder en lang række af de andre afgifter. Det kommer vel også her på et tidspunkt, men vi ville nok få meget større indflydelse på, hvad der sker i EF for fremtiden, hvis vi startede med at erkende, at vi kom til det, og derefter handlede ud fra et realistisk grundlag om det i stedet for at sige nej så længe, at vi på et eller andet tidspunkt alligevel er nødt til at indrette os efter det, omverdenen gør.

Til hr. Poul Nielson vil jeg gerne sige, at det med at se kommercielt på noget vel ikke er ens-